

Trpasličkova smrt - Dvacátá dekáda

- příběh 191

málo se to ví, ale mimozemský trpaslíček byl na palubě zaoceánského parníku titanic, když vyplul na svoji poslední cestu.

onoho nešťastného večera zrovna s hlídkou konzumoval láhev námořnického rumu a když si na poslední chvíli všimli třet z moře ledovec, nebyli si vůbec jistí, jestli je jeden nebo dva. než se dohodli, neštěstí se už nedalo odvrátit.

naštěstí trpaslíček nezpanikařil a když kapitán vyhlásil evakuaci, převlékl se za mimino a skočil do jednoho z prvních člunů spuštěných na vodu. z bezpečí poloprázdného plavidla spolu s dalšími muži pozoroval apokalypsu na moři a čekal na záchranu. když připlula carpathia, vyšplhal po spuštěném provazovém žebříku a nikomu to nepřišlo divný. tak se v pohodě dostal do ameriky.

- příběh 192

mimozemský trpaslíček spadl do polévkové lžice. plaval a plaval, okraje neviděl. když si uvědomil, že nedoplave, začal z kapes vyhazovat zlatý cihly. ty s cinknutím dopadaly na dno lžice, která si uvědomila, že žádný zlato ji neudělá šťastnou. nevěděl to ani mimozemský trpaslíček, kterému došly síly, spolknul několik tučných andělíčků a mrtev klesl do hromady drahého kovu.

- příběh 193

mimozemský trpaslíček zakopl a upadl do bláta. až když mu do plic natekla hnědá hmota, jeho mozek zpracoval poslední živou myšlenku. *"kurva, to není bláto."*

- příběh 194

mimozemský trpaslíček dospěl k životnímu zjištění, že práce je jen cesta smrti vstříc. vytáhl tedy trpasličí penis a nachcal smrtce za krk.

"ses posral, trpasličí chčípáku," zakřičela vztekem.

"ještě ne, stará kundo," odpověděl trpaslíček, stáhnul kalhoty a posral smrtce hlavu.

"brzo zemřeš, kreténe," mručela stará nasraná posraná smrtka.

"všichni umřem, pyčo," řekl spokojený malý zmrda a ještě při odchodu kopnul smrtku do holeně tak silně, že praskla, smrtka potratila rovnováhu a složila se na hromadu starých kostí.

- příběh 195

mimozemský trpaslíček dospěl a hned potom umřel. na pohřbu se sešlo několik bezvýznamných nul, pár chcanek a určitý počet kreténů z jeho sociální bubliny.

"ani sem nevěděl, že ještě žil."

"byl to hroznej kretén."

"dlužil mi za práci."

"toho matkopíchače nám byl čert dlužnej."

"kdo umřel?"

- příběh 196

mimozemský trpaslíček sežral ptáka dlabáka. jakmile se ocitl v trpasličím břiše, začal dlabat, vydlabal díru v pupíku a vylez ven i s kusem střeva v zobáku. roztáhl křídla, rozletěl se k nebi a roztočil trpaslička jako káču. tomu se zamotala hlava, zastavilo srdce a umřel.

- příběh 197

mimozemský trpaslíček se probudil uprostřed ničeho. kolem byly stromy, skály, řeky, domy a trochu života. zjistil, že je úplně nahý, kapsy prázdný a taška s věcmi pro vybíjení civilizací vykradená. viděl skupinu bezdomovců, která ho opakovaně znásilňovala zepředu, zezadu, zezhora a jeden dokonce i zespoda a pro jistotu se musel podívat do kalendáře, jestli se mu to všechno jenom nezdá. nebyl to sen, byla to pravá mrtvá skutečnost.

- příběh 198

mimozemský trpaslíček zjistil, že má slabý den. rozhlédl se kolem dokola, spatřil radost, štěstí, nadšení, potěšení a krásu s naprostou dokonalostí.

"v tomhle pekle nemůžu žít," řekl, vytáhl žiletku a podřezal si na lavičce centrálního náměstí tepny. zelená krev zaplavila dlažbu, vyplavila několik hlodavců a vytopila hnízdo s blanokřídlým hmyzem. úklidová služba byla na místě do pár minut, aby hadicí spláchla krev do kanálu, trpaslíčkovy ostatky naházela do pytle na odpadky a zbytky zvratků ponechala ptactvu k sezobání.

- příběh 199

mimozemský trpaslíček vydal zásadní testament, ve kterém obvinil všechny kolem sebe z veškerého zla, jenž způsobil a oznámil, že nikdo nezaslouží chodit po pevné zemi. krátce po vyprodání závěti proměnil veškerou pevninu v tekutinu a nadšeně pozoroval domorodce, jak se topí ve vlastních domech. s náročnou literární prací byl nakonec velmi spokojen.

- příběh 200

mimozemský trpaslíček odsoudil svoje druhé a třetí já k trestům smrti. druhé já dostalo trest smrti rozpuštěním a vypuštěním, třetí já čelilo smrti dvěstě řezy. čtvrté a páté já protestovalo, šesté já se dohadovalo se zbylými já o tom, která já jsou horší a vůbec nejhorší.

"běžte všichni do píči, držte huby a prostě poslouchajte," zařvalo hlavní první já a z lavic se ozývaly jen tiché námitky psychikou mučených já. první já vytáhlo dranzírovací nůž a začalo rozřezávat třetí já na plátky. druhé já koukalo do vany, do níž zbylá já lila kyselinu s hydroxidem a pozorovalo mohutnou chemickou reakci, jejímž výsledkem měla být příjemná špínu rozpouštěcí lázeň.

"dá si někdo čerstvou šunku?" zeptalo se první já a třídilo kosti třetího já na dlouze tažený vývar.